

[Tholstrup.]

produktionsmiddel, idet hele deres eksistens afhænger af deres mulighed for at komme rundt.

Den nuværende boligsituation virker som et stavnsbånd for arbejdere, der må søge skiftende arbejdspladser, i særlig grad alle bygningshåndværkere. Bilkørslen er et af de midler, der kan bruges til at bøde på dette stavnsbånd, og det vil igen sige, at bilens frigivelse vil give let adgang for den danske arbejder til at skaffe sig et motorkøretøj; det vil give rigere erhvervsmuligheder og dermed kunne danne grundlag for såvel indtægts- som lønforbedringer.

De, der har størst interesse i, at bilerne bliver givet fri, er derfor landboere af alle kategorier samt arbejdere, men med den kolossale omsætningskat er det jo netop arbejderne, der afskæres fra at købe sig et automobil, medens de velhavende, som i mange tilfælde tilhører de liberale erhverv, dels har råd til at betale denne omsætningskat, dels har mulighed for at vælte omsætningskatten over på forbrugerne.

Jeg har før sagt her, at bilskatterne hviler særlig tungt på landet, fordi det er her, læger, dyrlæger, jordemødre og andre har de store afstande, men det er som regel ikke disse, det går ud over, idet de blot kan lægge de forøgede udgifter på sygebesøgene, hvilket også klart kommer til udtryk, hver gang der forhandles om taksterne. Vil man tjene disse to store befolkningsgruppers interesser og dermed, da det er så vigtige befolkningsgrupper, landets interesser, bør man altså se at komme af med omsætningskatten snarest muligt.

Imidlertid går mit forslag ikke ud på at afskaffe motorskatten på een gang, men det indeholder en aftrapning, som tages i tjeneste til et andet formål, nemlig at nedsætte tempoet for køb af biler ved en frigivelse, som jeg håber kan gennemføres i den nærmeste fremtid, f. eks. efter mit forslag til beslutning om frigivelse af importen af motorkøretøjer fra lande, der er tilsluttet den europæiske betalingsunion.

Jeg anbefaler varmt, at man følger denne opfordring, og skal iøvrigt henviser til førnævnte sp. 866 og 1104 i folketingstidende 1952—53, hvor jeg har givet en mere udtømmende forklaring.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om en særlig ydelse til alders- og invaliderentemodtagere m. fl. og forslag til lov om ændringer i folkeforsikringsloven om forhøjelse af grundbeløbene, forhøjelse af renten med tillæg i kommunegrupperne II og III til samme størrelse som i kommunegruppe I samt om forhøjelse af brændselstillæg, invaliditetstillæg og lommepenge til rentemodtagere på alderdomshjem [af Ragnhild Andersen m. fl.].

Valgt blev: *Kaj Andresen, Bundvad, Kai Jensen, Peder Jensen, Kjældgaard, Mørk, Sofie Pedersen, Edel Sarante, Søren Andersen, N. Chr. Christensen, Holmberg, Lorentzen, Ellen Poulsen, Gertie Wandel, Clausen (Olufskjær), Poul Sørensen og Svend Jørgensen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om kommunale valg.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 229; fremsættelsen findes i tidenden sp. 207).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Holger Eriksen: Det foreliggende forslags formål er at bringe bestemmelserne i den kommunale valglov så nær op til folketingets valglov som muligt, og dets tyngdepunkt ligger naturligvis i, at skattebetalingsbetingelserne udgår. Disse falder i to dele, nemlig for det første kravet om, at man skal være kommunal skatteyder, og for det andet, at man skal have betalt visse nærmere angivne kvartalers skat.

Nu er en skattecensus som betingelse for valgretsudøvelse ingenlunde noget ukendt begreb. Det har været praktiseret i de fleste lande, også for de politiske valgs vedkommende, og har sandsynligvis sin rod i, at man ikke anerkendte begrebet samfundsborgere, men kun begrebet skatteborgere.